

ЛЮТО- СЛАВ- СЬКИЙ

в Україні

22.03–11.10.2013 ЛЬВІВ / ОДЕСА / ЧЕРНІГІВ / КИЇВ / ДОНЕЦЬК /
ДНІПРОПЕТРОВСЬК / УЖГОРОД / ЧЕРНІВЦІ / ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ / ХАРКІВ

ПРОЕКТ ПРИСВЯЧЕНИЙ
100-Й РІЧНИЦІ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
КОМПОЗИТОРА

Шановні Пані та Панове,

Я щасливий, що в Україні у багатьох вагомих культурних центрах проходить така величава презентація музики Вітольда Лютославського за участі українських симфонічних оркестрів, а також польських та українських солістів і диригентів у ювілейний рік — 100-ліття з дня народження визначного польського композитора. Особливо хочу підкреслити співпрацю у цьому заході українських та польських установ.

Довгий час диригую твори Вітольда Лютославського і завжди перебуваю в полоні цієї музики, вражений її рафінованістю та елегантністю. Композитор, будучи вже не молодим і маючи за собою шедевр — написаний у середині 50-х років минулого століття «Концерт для оркестру», — йде за духом часу і змінює свою музичну мову, шукає нових звукових системних розв'язок. Розсіяння музичного матеріалу, гра площинами звуків без окресленої висоти, великі динамічні та структурні контрасти — все це створювало музику надзвичайно інтелектуально сублимовану, але також дещо абстрактну, якщо вживати живописні метафори.

І тут композитор поставив собі запитання — де є мелодія, цей головний носій музичної інформації? Від 70-х років Лютославський випрацьовує свою зрілу, неповторну, дуже особисту музичну мову, в якій всі музичні елементи знову віднаходять своє місце — з мелодією, гармонією, ритмічною моторикою, внаслідок чого його твори отримали більшу читабельність та прозорість. Бачимо це, наприклад, у Фортепіанному концерті, або в прекрасному вокальному циклі «Співи-квіти й співи-казки».

Що є у цій музиці такого, що привертає увагу, примушує до концентрації та викликає захоплення? На мою думку — це тонкість інтелектуальної гри музичною формою, смислова привабливість звукових констеляцій та особлива радість у дії — тут і тепер.

Саме такої радості від зустрічі з надзвичайною музикою Вітольда Лютославського бажаю і Вам.

Роман Ревакович

Дорогі Друзі,

2010 року Польща і світ святкували 200-ту річницю від дня народження композитора і піаніста Фридерика Шопена. Той рік залишив по собі величезний музичний і творчий потенціал, а також заохотив до відкриття нових і різних музичних творів та нових постатей. 2013-й рік за ініціативою Міністерства Культури і Національної Спадщини та Сейму РП було оголошено Роком Вітольда Лютославського. Ювілейна сота річниця від дня народження польського композитора є винятковим приводом для презентації польській і міжнародній публіці його творів і постаті. Окрасою інаугурації національного святкування у Польщі став виступ Анне-Софі Муттер у супроводі симфонічного оркестру Національної філармонії під керівництвом Антоні Віта. Тут, в Україні, відбудеться серія з 11 концертів, перші звуки яких прозвучать у березні у Львові і лунатимуть містами України до жовтня. У найпрестижніших концертних залах українських міст звучатиме музика Вітольда Лютославського. Прекрасні українські оркестри, польські та українські солісти і диригенти нададуть цій події певної «ідеальної синергії», коли у черговий раз можна буде сказати, що «музика не має кордонів», а також зближує і допомагає пізнавати наші народи і себе самих. Рік Лютославського — це не лише концерти і семінари, присвячені Майстру і його музиці, це також і змагання у IX Міжнародному Конкурсі Віолончелістів ім. Вітольда Лютославського та Міжнародному Конкурсі Композиторів Вітольда Лютославського.

А для усіх прихильників нових засобів інформації — це також мережа нових інтернет-сторінок, створених спеціально з думкою про Ювілей, а також програми для планшетів і смартфонів. Отже, кожен матиме можливість познайомитись із інформацією про Вітольда Лютославського і послухати його композиції.

Але найважливіше — не залишитися байдужим, коли у нас є можливість відкрити для себе щось цікаве...

Ярослав Годун

**ПРОГРАМА
КОНЦЕРТІВ**

**ЛЬВІВ
22.03**

Вітольд Лютославський
«Мала сюїта» для оркестру
(1950–1951)

Вітольд Лютославський
Концерт для фортепіано
з оркестром (1987–1988)

Вітольд Лютославський
“Livre pour orchestre”
(«Книга для оркестру», 1968)

Вітольд Лютославський
“Chantefleurs
et chantefables”
(«Співи-квіти й співи-казки»)
для сопрано з оркестром
(1989–1990)

ВИКОНАВЦІ:

Мачей Гжибовський
фортепіано

Йоанна Фрешель
сопрано

**Академічний
симфонічний оркестр
Львівської філармонії**

Роман Ревакович
диригент

**ОДЕСА
06.04**

Вітольд Лютославський
«Мала сюїта» для оркестру
(1950–1951)

Вітольд Лютославський
Концерт для фортепіано
з оркестром (1987–1988)

Вітольд Лютославський
“Livre pour orchestre”
(«Книга для оркестру», 1968)

Вітольд Лютославський
“Chantefleurs
et chantefables”
(«Співи-квіти й співи-казки»)
для сопрано з оркестром
(1989–1990)

ВИКОНАВЦІ:

Беата Білінська
фортепіано

Йоанна Фрешель
сопрано

**Національний одеський
філармонічний оркестр**

Роман Ревакович
диригент

**ЧЕРНІГІВ
21.04**

Вітольд Лютославський
«Траурна музика»
для струнного оркестру
пам'яті Бели Бартока
(1954–1958)

Вітольд Лютославський
«Партіта» для скрипки
з оркестром (1984–1988)

Вітольд Лютославський
“Chantefleurs
et chantefables”
(«Співи-квіти й співи-казки»)
для сопрано з оркестром
(1989–1990)

Вітольд Лютославський
«Мала сюїта» для оркестру
(1950–1951)

ВИКОНАВЦІ:

Марта Магдалена Лелек
скрипка

Йоанна Фрешель
сопрано

**Академічний
симфонічний оркестр
«Філармонія»**
(Чернігів)

Роман Ревакович
диригент

**КИЇВ
28.04**

Вітольд Лютославський
«Мала сюїта» для оркестру
(1950–1951)

Вітольд Лютославський
Концерт для фортепіано
з оркестром (1987–1988)

Вітольд Лютославський
“Livre pour orchestre”
(«Книга для оркестру», 1968)

Вітольд Лютославський
“Chantefleurs
et chantefables”
(«Співи-квіти й співи-казки»)
для сопрано з оркестром
(1989–1990)

ВИКОНАВЦІ:

Беата Білінська
фортепіано

Ольга Пасічник
сопрано

**Національний
заслужений академічний
симфонічний оркестр
України (Київ)**

Роман Ревакович
диригент

**ДОНЕЦЬК
13.05**

**КОНЦЕРТ
НА ВІДКРИТТІ ФЕСТИВАЛЮ
СУЧАСНОЇ МУЗИКИ
“DONBAS
MODERN MUSIC ART”**

Вітольд Лютославський
«Мала сюїта» для оркестру
(1950–1951)

Вітольд Лютославський
Концерт для фортепіано
з оркестром (1987–1988)

Вітольд Лютославський
“Livre pour orchestre”
(«Книга для оркестру», 1968)

Вітольд Лютославський
“Chantefleurs
et chantefables”
(«Співи-квіти й співи-казки»)
для сопрано з оркестром
(1989–1990)

ВИКОНАВЦІ:

Беата Білінська
фортепіано

Йоанна Фрешель
сопрано

**Академічний
симфонічний оркестр
імені С. С. Прокоф'єва**
(Донецьк)

Роман Ревакович
диригент

ДНІПРОПЕТРОВСЬК
18.05

Вітольд Лютославський
“Livre pour orchestre”
(«Книга для оркестру», 1968)

Вітольд Лютославський
«Ланцюг II»
для скрипки з оркестром
(1984–1985)

Вітольд Лютославський
“Chantefleurs
et chantefables”
(«Співи-квіти й співи-казки»)
для сопрано з оркестром
(1989–1990)

Вітольд Лютославський
«Мала сюїта» для оркестру
(1950–1951)

ВИКОНАВЦІ:

Дмитро Ткаченко
скрипка

Йоанна Фрешель
сопрано

**Академічний
симфонічний оркестр
Дніпропетровської
філармонії**

Роман Ревакович
диригент

УЖГОРОД
14.06

Вітольд Лютославський
«Траурна музика»
для струнного оркестру
пам'яті Бели Бартока
(1954–1958)

Вітольд Лютославський
«Танцювальні прелюдії»
для кларнету
і камерного оркестру
(1954–1955)

Вітольд Лютославський
«Мала сюїта» для оркестру
(1950–1951)

Фридерик Шопен
Концерт для фортепіано
з оркестром № 1 мі мінор
(1830)

ВИКОНАВЦІ:

Павло Бойко
кларнет

Йожеф Ермін
фортепіано

**Симфонічний оркестр
Закарпатської
філармонії**
(Ужгород)

Роман Ревакович
диригент

ЧЕРНІВЦІ
06.09

Вітольд Лютославський
«Траурна музика»
для струнного оркестру
пам'яті Бели Бартока
(1954–1958)

Вітольд Лютославський
«Танцювальні прелюдії»
для кларнету
і камерного оркестру
(1954–1955)

Вітольд Лютославський
«Мала сюїта» для оркестру
(1950–1951)

Фридерик Шопен
Концерт для фортепіано
з оркестром № 1 мі мінор
(1830)

ВИКОНАВЦІ:

Павло Бойко
кларнет

Йожеф Ермін
фортепіано

**Академічний
симфонічний оркестр
Чернівецької філармонії**

Роман Ревакович
диригент

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ
13.09

Вітольд Лютославський
«Траурна музика»
для струнного оркестру
пам'яті Бели Бартока
(1954–1958)

Вітольд Лютославський
«Танцювальні прелюдії»
для кларнету
і камерного оркестру
(1954–1955)

Вітольд Лютославський
«Мала сюїта» для оркестру
(1950–1951)

Фридерик Шопен
Концерт для фортепіано
з оркестром № 1 мі мінор
(1830)

ВИКОНАВЦІ:

Павло Бойко
кларнет

Йожеф Ермін
фортепіано

**Академічний
симфонічний оркестр
Хмельницької
філармонії**

Роман Ревакович
диригент

ХАРКІВ
27.09

Вітольд Лютославський
«Мала сюїта» для оркестру
(1950–1951)

Вітольд Лютославський
Концерт для фортепіано
з оркестром (1987–1988)

Вітольд Лютославський
“Livre pour orchestre”
(«Книга для оркестру», 1968)

Вітольд Лютославський
“Chantefleurs
et chantefables”
(«Співи-квіти й співи-казки»)
для сопрано з оркестром
(1989–1990)

ВИКОНАВЦІ:

Мачей Гжибовський
фортепіано

Ольга Пасічник
сопрано

**Академічний
симфонічний оркестр
Харківської філармонії**

Роман Ревакович
диригент

ЛЬВІВ
11.10

**КОНЦЕРТ
НА ЗАКРИТТІ ФЕСТИВАЛЮ
«КОНТРАСТИ»**

Вітольд Лютославський
«Mi-Parti» для оркестру
(1975–1976)

Вітольд Лютославський
«Ланцюг II»
для скрипки з оркестром
(1984–1985)

Вітольд Лютославський
«Концерт для оркестру»
(1950–1954)

ВИКОНАВЦІ:

Якуб Якович
скрипка

**Академічний
симфонічний оркестр
Львівської філармонії**

Антоні Віт
диригент

Вітольд ЛЮТОСЛАВСЬКИЙ



25/01/1913
07/02/1994

Один з найвидатніших польських композиторів усіх часів. Навчався композиції у Вітольда Малішевського, а грі на фортепіано у Єжи Лефельда у Варшавській консерваторії, де вчився з 1932 по 1937 роки. Першим успіхом стала прем'єра Симфонічних варіацій під керівництвом Гжегожа Фітельберґа (1939). Кар'єру В. Лютославського призупинили роки війни, у ті часи він грав разом з Анжеєм Пануфніком у варшавських кав'ярнях, зробивши близько 200 фортепіанних транскрипцій. Саме тоді написані відомі Варіації на тему Паганіні.

Творчість В. Лютославського стилістично є дуже неоднорідною, почавши з неокласицизму й захопленням фольклором, у зрілі роки він вирізнявся дуже індивідуальним стилем. Першим з довгого переліку його шедеврів став «Концерт для оркестру» (1954) — твір, що виконується найчастіше серед інших робіт композитора. Міжнародну славу В. Лютославського закріпили такі твори як «Траурна музика» (1954), «Венеціанські ігри» (1961), у яких він застосовує принципово нову композиторську техніку, що отримала назву контрольованої алеаторики; а також «Струнний квартет» (1964), «Livre pour orchestre» («Книга для оркестру», 1968), «Прелюдія і fuga» (1972). Починаючи з «Трьох поем Анрі Мішо» (1963), він виступає як диригент власних творів. В. Лютославський написав багато творів з думкою про великих виконавців, серед інших «Концерт для віолончелі з оркестром» для Мстислава Ростроповича, «Ланцюг II» для Анни-Софі Муттер, «Концерт для фортепіано з оркестром» для Кристіана Циммермана, вокальні твори для Пітера Пірса і Дитріха Фішера-Діскау.

До видатних творів останнього періоду належать III і IV Симфонії, а також «Chantefleurs et chantefables» («Співи-квіти й співи-казки»).

Уже починаючи з п'ятдесятих років до В. Лютославського прийшло міжнародне визнання, його запрошували до участі в престижних фестивалях і до журі композиторських конкурсів, також він читав лекції і проводив композиторські курси. Отримував замовлення від провідних оркестрів та музичних установ. Його доробок відзначено численними нагородами (зокрема ім. А. Южиковського, премії Ернста Сіменса і Гердера, Королеви Софії, Polar Music Prize, Kyoto Prize). Композитор був почесним доктором кільканадцяти престижних навчальних закладів у Польщі, Європі та Америці (зокрема Варшавського, Ягеллонського, Кембриджського, Страсбурзького, Чиказького, Монреальського університетів, вищих музичних навчальних закладів у Клівленді і Бостоні). Також В. Лютославський був почесним членом багатьох мистецьких і наукових академій, а також музичних товариств. Володіючи даром любові й бажанням допомогти, він багато років займався меценатською діяльністю, засновуючи стипендії для молодих композиторів і виконавців. Почуваючи себе громадянином, якому близькі суспільні інтереси, В. Лютославський у вісімдесяті роки активно занурився у діяльність руху «Солідарність». Твори композитора відіграли величезну роль у розвитку музики наших часів. Послідовність у відкритті нових музичних горизонтів у поєднанні з творчим використанням традиції, майстерна композиторська техніка й оригінальність музичного висловлення ставлять В. Лютославського у ряд найвидатніших композиторів ХХ століття.

Роман РЕВАКОВИЧ

ПОЛЬЩА



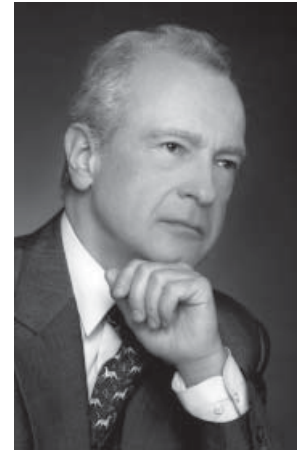
Диригент

Фото: Куба Павський

Закінчив Музичну Академію ім. Ф. Шопена у Варшаві за спеціальністю теорія музики, а згодом — диригентський факультет у класі Б. Мадея. Також вивчав композицію у класі М. Борковського. Тривалий час був пов'язаний з хоровим мистецтвом. Керував чоловічим хором «Журавлі», з яким гастролював у США, Канаді, Західній Європі та Україні. Від 90-х років Р. Ревакович займається симфонічним диригуванням. Виступав з симфонічними та камерними оркестрами у Польщі (Sinfonia Varsovia, Оркестр Польського Радіо, Польський Оркестр Sinfonia Iuventus), України (Національний Симфонічний Оркестр України, Національний Ансамбль Солістів «Київська Камерата», Симфонічний Оркестр Львівської Філармонії), Білорусі (Державний Оркестр Республіки Білорусь) і Росії (Симфонічний Оркестр Філармонії у Ростові-на-Дону, Філармонії в Ярославлі, Воронежі). Співпрацював з Державною хоровою капелюю ім. Ширми в Мінську і Національною хоровою капелюю «Думка» у Києві. Особливою сферою зацікавлення Р. Реваковича є сучасна музика. У 1995 році у Львові разом з композиторами Львівської організації Національної спілки композиторів України заснував Фестиваль Сучасної Музики «Контрасти», на якому вперше були виконані твори І. Щербаківа, Ю. Ланюка та Е. Селіцького, а також вперше в Україні прозвучали твори В. Лютославського, К. Пендерецького, З. Краузе, А. Нікодемівича, А. Пярта. Неодноразово виступав на фестивалях сучасної музики у Польщі та за кордоном («Варшавські музичні зустрічі», «Дні музики краківських композиторів», «Мелос-Етос» у Братиславі, «Бієннале сучасної музики» в Белграді, «Музичні Прем'єри Сезону» у Києві, «Лабораторія сучасної музики» у Варшаві). Впродовж багатьох років Р. Ревакович як диригент та організатор музичних заходів пропагує українську музику в Польщі і польську в Україні. Чотири рази з великим успіхом були реалізовані «Дні української музики у Варшаві» у найпрестижніших концертних залах столиці Польщі. Роман Ревакович — засновник та голова Фонду Pro Musica Viva, який займається пропагуванням і підтримкою різноманітних музичних ініціатив. Р. Ревакович — член Товариства ім. В. Лютославського та Національної Спілки композиторів України.

Антоні ВІТ

ПОЛЬЩА



Диригент

Фото: Регіна Квятек

В 2002–2013 роках був генеральним директором і художнім керівником Варшавської національної філармонії. До цього керував: Оркестром Поморської філармонії (1974–1977), Оркестром і хором польського радіо й телебачення у Кракові (1977–1983), Національним Симфонічним Оркестром Польського Радіо у Катовіцах (1983–2000), Оркестром філармонії Гран-Канарії (1987–1992). З початком сезону 2010/2011 став першим гостьовим диригентом Наваррського симфонічного оркестру в Памплоні. Навчався диригуванню у Генрика Чижі в Державній вищій музичній школі (тепер Музичній академії) у Кракові, також закінчив юридичний факультет Ягеллонського університету. Професійну діяльність розпочав асистентом Вітольда Ровіцького у Варшавській національній філармонії. Після отримання II нагороди Міжнародного конкурсу диригентів ім. Герберта фон Караяна в Берліні у 1971 році став асистентом патрона конкурсу. Виступав фактично у всіх музичних осередках Європи, Азії, Австралії й обох Америк. Диригував Берлінським філармонійним оркестром, Державною дрезденською капелюю, Швейцарським симфонічним оркестром Тонгалле, Британським королівським філармонійним оркестром в Лондоні, Лондонським симфонічним оркестром «Філармонія», Симфонічним оркестром Бі-Бі-Сі, Монреальським симфонічним оркестром, Оркестром Романської Швейцарії, Симфонічним оркестром NHK в Токіо, Петербурзьким філармонійним оркестром тощо. А. Віт має записи більш ніж на 200 дисках, що отримали різні нагороди, у тому числі сім номінацій на Grammy, Золотий камертон (Diapason d'Or), Гран-прі Нової академії дисків, Канський фестиваль класичної музики, чотири польські премії «Фридерик» тощо. Записи Антоні Віта включають твори польських композиторів, серед інших Ігнація Яна Падеревського, Генрика Венявського, Кароля Шимановського, Вітольда Лютославського, Кшиштофа Пендерецького, Войцеха Кіляра, Генрика Миколая Гурецького та інших, а також твори світової класики, у тому числі дуже схвально прийняті музичними критиками інтерпретації творів Густава Малера і Ріхарда Штрауса. Належить до невеликого кола митців, диски яких продано загальним накладом майже п'ять мільйонів екземплярів. Професор диригентури Музичного університету Фридерика Шопена у Варшаві.

Беата БІЛІНСЬКА

ПОЛЬЩА



Фортепіано

Народилася у Кракові. Одна з найкращих польських піаністок. З вісімнадцяти років виступає з симфонічними, камерними і сольними концертами в Польщі і за кордоном. Також провадить численні майстер-класи в багатьох країнах світу і є членом журі конкурсів піаністів.

Закінчила Музичну академію ім. Кароля Шимановського у Катовіцах за класом фортепіано у проф. Анджеля Ясінського та отримала диплом з відзнакою. Свої знання вдосконалювала у Берлінському університеті мистецтв, навчаючись у класі проф. Клауса Хельвіґа. Брала участь у майстер-класах, працюючи під керівництвом видатних артистів, таких як Лі Кум Сінґ та Джон Перрі.

Беата Білінська є лауреатом II нагороди на I Міжнародному конкурсі молодих піаністів «Пам'яті Артура Рубінштейна» у Бидгощі (1993), а також фіналісткою 46 Міжнародного конкурсу піаністів ім. Ферруччо Бузони у Больцано (Італія, 1994).

Беата Білінська виступала на багатьох престижних фестивалях і давала концерти в Австрії, Аргентині, Болгарії, Чехії, Данії, Франції, Ірландії, Фінляндії, Японії, Литві, Латвії, Німеччині, Норвегії, Росії, Словаччині, Швейцарії, Швеції, США та Італії.

У 2003 році дебютувала із концертом у Карнегі-хол у головному залі імені Айзека Стерна в Нью-Йорку.

У грудні 2005 року разом з Національним симфонічним оркестром польського радіо (NOSPR) стала першою польською піаністкою, що виконала Концерт для фортепіано з оркестром «Воскресіння» Кшиштофа Пендерецького в залі ім. Гжеґожа Фітельберґа у Катовіцах. Диригував сам композитор. У 2007 році це виконання було видане компанією DUX на диску, що отримав численні фонографічні нагороди.

У творчому доробку Беати Білінської записи на 9 дисках. Беата Білінська була двічі номінована на премію «Паспорт «Політики» і нагороду «Фридерик». За свої диски вона отримала багато нагород, зокрема найпрестижнішу фонографічну відзнаку «MIDEM Classical Award» у 2008 році.

Мачей ГЖИБОВСЬКИЙ

ПОЛЬЩА



Фортепіано

Народився у Варшаві. Свою творчу діяльність розпочав у 1990 році. У його доробку фонографічні, радіо- і телевізійні записи. Виступає із сольними концертами і не лише, зокрема з Сілезійським квітетом, квітетом «Camerata» і «Royal String», Національним Симфонічним Оркестром Польського Радіо (NOSPR), оркестром Краківської і Варшавської філармоній, оркестрами AUKSO, «Leopoldinum» і «Sinfonia Varsovia». Автор твору для фортепіано «Pezzo Vitcazzo» («Musica vitcaziana»).

Свої твори піаністу присвятили Павел Микетин («Епіфора») і Павел Шиманський («Singletrack»).

Чотири рази номінований на премію «Паспорт «Політики»». Лауреат Головної і Спеціальної нагород на I Конкурсі музики XX століття для молодих виконавців (1992), а також разом з ансамблем NONSTROM лауреат Спеціальної нагороди на IV Міжнародному музичному конкурсі у Дюссельдорфі (1998). У 2005 році дебютував у США, роком пізніше взяв участь у Музичному фестивалі Павла Шиманського (сольний, камерний і концерт з оркестром), виступив на сцені Великого театру у Варшаві в «Записках того, що пішов» Леоша Яначка і «Сонетах Шекспіра» Павла Микетина. Пізніше відбувся його дебют у Великобританії, у Лондоні, а також на фестивалі «Sounds New» у Кантербері. Як соліст виступає разом з такими зірками, як Марта Аргеріх, Іво Погореліч і Григорій Соколов, а також квітетом «Ардітті», оркестром «Лондонська симфоніета» та французьким камерним оркестром «Ensemble Interconterporain».

Мачей Гжибовський записав два диски, номіновані на нагороду «Фридерик»: «Діалог» (Й. С. Бах, Альбан Берґ, Павел Микетин, Арнольд Шенберґ і Павел Шиманський) і «Works for Piano» (Павел Шиманський).

Фото: Артур Кругович

Ольга ПАСІЧНИК

ПОЛЬЩА



Сопрано

Фото: Андрій Светік

1992 року дебютувала на сцені Варшавської камерної опери, а чотирма роками пізніше — на сцені Театру на Єлисейських Полях (Theatre des Champs Elysees) у Парижі, в ролі Паміни (Моцарт, Чарівна флейта). Відтоді почалась міжнародна кар'єра Ольги Пасічник. У репертуарі співачки понад 40 оперних партій, в яких з успіхом виступала на сценах найвідоміших оперних театрів світу, серед них Theatre des Champs Elysees, Opera Garnier, Opera Bastille (Париж), Théâtre Royal de la Monnaie (Брюссель), Teatro Real (Мадрид), Bayerische Staatsoper (Мюнхен), Theater an der Wien (Відень), Grand Théâtre de Geneve (Женева), Фламандська опера, Національні опери в Гельсінкі і Варшаві. Концертує з камерним, ораторійним та симфонічним репертуаром у залах: Salle Pleyel (Париж), Concertgebouw (Амстердам), Palais des Beaux-Arts (Брюссель), Auditorio Nacional de Música (Мадрид), Berliner Konzerthaus (Берлін), Wiener Konzerthaus (Відень), Мюнхенська філармонія, Лінкольн-центр (Нью-Йорк), Santory Hall (Токіо) під керівництвом таких диригентів, як Франс Брюген, Антоні Віт, Жан-Клод Касадеус, Пол Мак Кріш, Рене Якобс, Рой Гудман, Хайнц Холігер, Філіп Херевеге, Жан-Клод Мальгуар, Марк Мінковський, Пітер Нойман, Казуші Оно, Кшиштоф Пендерецький, Тревор Піннок, Марчелло Віотті, Массімо Дзанетті. У жовтні 2012 із піаністкою Наталією Пасічник виступила з сольним концертом українських пісень та романсів у Національній філармонії Польщі в рамках Фестивалю «IV Дні української музики у Варшаві». Ольга Пасічник — лауреат міжнародних конкурсів у Хертогенбош (Нідерланди), імені Королеви Єлизавети в Брюсселі (Бельгія), а також Мір'ям Хелін в Гельсінкі (Фінляндія). Два рази була номінована Міжнародним журналом «Opernwelt» на Приз за кращу роль сезону (2005, 2010), лауреат нагороди Мюнхенського оперного фестивалю (2006), премії «Паспорт «Політики» (1997), двічі лауреат фонографічної премії «Фридерик», нагороди «Орфей» («Варшавська осінь», 1999). Нагороджена польським Золотим хрестом «За заслуги» (2001), Орденом Заслуг перед Республікою Польща (2012) тощо. У творчому доробку солістки — понад 50 компакт-дисків та DVD.

Йоанна ФРЕШЕЛЬ

ПОЛЬЩА



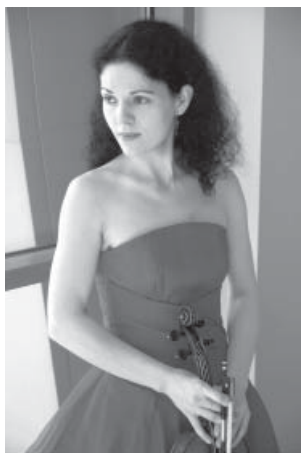
Сопрано

Фото: Анна Конечна-Пуркала

Випускниця Варшавського музичного університету ім. Фридерика Шопена (клас проф. Ядвіги Раппе). Стипендистка Міністра культури у 2010 і 2011 роках. Серед її нагород: II Нагорода на Конкурсі ім. Галини Хальської-Фіалковської (Вроцлав, Польща, 2009), III Нагорода і Спеціальна нагорода на Конкурсі ім. Кароля Шимановського (Лодзь, Польща, 2009), I Нагорода на II Літній академії співу (Сопот, Гданьськ, Польща, 2010), I Нагорода і три Спеціальні нагороди на II Конкурсі ім. Яна, Роберта і Юзефіни Решке (Ченстохова, Польща, 2011), а також Спеціальна нагорода Національної естонської опери на Міжнародному конкурсі «Ганс Габор Бельведер» (Відень, Австрія, 2011). 2009 року взяла участь у проекті «Гайдн у Єврозоні Ніса», протягом якого виконувала в Польщі та Чехії партію Анни з ораторії Йозефа Гайдна «Пори року». 2010 року в рамках фестивалю «Варшавська осінь» взяла участь у двох польських прем'єрах: «Печаль без імені» (Sadness Untitled) Марко Нікодієвіча і «Primordia Rerum» Оскара Б'янки. У січні 2011 виступала із сольним концертом «Фридерик Шопен і Ференц Ліст» у резиденції ЮНЕСКО в Парижі. 2011 року Йоанна Фрешель дебютувала як Мюзетта в «Богемі» Джакомо Пуччіні (Польща), Венера у «Дардані» Жана-Філіпа Рамо (Ірландія, Великобританія), Фйорділіджі у «Так чинять усі» В. А. Моцарта (Польща). 2012 року разом з філармонічним оркестром у Білостоці виконала «Реквієм» В. А. Моцарта (диригент Єжи Максимюк), а також Симфонію № 9 Л. ван Бетховена з філармонічним оркестром у Катовіцах (диригент Єжи Сальваровський). Дебютувала на сцені Національної естонської опери як Маргарита в опері «Фауст» Ш. Гуно, а також на сцені Севільського театру Лопе де Вега як Фйорділіджі в «Так чинять усі» В. А. Моцарта. Багато виступала разом з різними оркестрами й ансамблями в Польщі та інших країнах під керівництвом таких диригентів: А. Сапеха, М. Мательська, М. Ключинська, Л. Вояковський, Р. Ревакович, Є. Свобода, Ч. Грабовський, А. Тамайо, В. Боерман, Т. Стругала, Є. Сальваровський, Я. Каспшик, Л. Піллот, Я. Рогаля, К. Дембський, Т. Войцеховський.

Марта Магдалена ЛЕЛЕК

ПОЛЬЩА



Скрипка

Одна з найкращих і найцікавіших польських скрипальок. Рецензії підкреслюють прекрасне звучання, музикальність, енергію, досконалу техніку і чарівність скрипальки. Вчитися грати на скрипці вона почала у віці 9 років у класі проф. Павла Пучка — керівника Кафедри струнних інструментів Музичної академії у Катовіцах. Майстерність скрипальки також вдосконалювалася під керівництвом проф. Ванди Вілкомірської (майстер-класи у Закопаному), а також проф. Хосе Луїса Гарсії Асенсіо.

Як солістка М. М. Лелек співпрацює із видатними диригентами, серед яких: Яцек Каспшик, Тадеуш Войцеховський, Павел Пшицоцький, Чарльз Олів'єрі-Мунро, Гудні Емільсон, Клод Вілларе, Володимир Сіренко, Хобарт Ерл, Наталія Пономарчук, Лукаш Борович, Войцех Міхневський, Цезаріо Коста, Маріо Матеус, Міхал Нестерович, Марчін Наленч-Несьоловський, Єжи Сальваровський, Ігор Вербицький і Янг Чіл Лі. Марта Магдалена Лелек виступала у багатьох відомих концертних залах, зокрема у Сент-Джеймському палаці і залі «Болівар» у Лондоні, Королівському палаці Ель-Пардо і Королівському театрі у Мадриді.

Серед інших, вона грала з Національним симфонічним оркестром Таїланду у Бангкоку, Національним симфонічним оркестром радіо і телебачення Албанії у Тирані, Національним мексиканським оркестром, Національним симфонічним оркестром України у Києві, Філармонійними симфонічними оркестрами у Одесі, Воронежі, Маріанських Лазнях, Дніпропетровську, Донецьку, Камерним оркестром Морелосу (Orquestra de Camara de Morelos) у Мексиці, Оркестром до Норте і Симфонічним оркестром Гаї у Португалії, Міським симфонічним оркестром Гроссето і Філармонійним оркестром Сан-Ремо в Італії, а також більшістю польських філармонієвих оркестрів.

Скрипалька є прихильницею творів англійських композиторів і це віддзеркалює її репертуар, у якому окрім «класичних» концертів є концерти для скрипки Вільяма Уолтона, Бенджаміна Бріттена і Ральфа В'юан-Вільямса. Марта Магдалена Лелек грає на угорській скрипці (Janos Spiegel, Будапешт, 1926). Виконавиця має у своєму доробку запис диску з концертами для скрипки Карла Фіоріні, виданий фірмою Divine Art.

Йожеф ЕРМІНЬ

УКРАЇНА



Фортепіано

Народився 1960 року в Ужгороді. Закінчив Львівську державну консерваторію ім. М. Лисенка (нині Львівська національна музична академія ім. М. Лисенка) в класі проф. Марії Крушельницької і аспірантуру Московської державної консерваторії ім. П. І. Чайковського в класі проф. Є. Малініна.

Професор, завідувач кафедри фортепіано Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка). Лауреат Міжнародного конкурсу ім. М. Лисенка, Державних премій ім. Л. Ревуцького і С. Людкевича. За запис компакт-дису з творами Кароля Шимановського був нагороджений польською премією «Фридерик». Його сольний репертуар охоплює музику від доби бароко до нашого часу. Піаніст пропагує сучасну музику. У його репертуарі знайшли місце такі твори, як «Klavierstück's» К. Штокгаузена, «20 поглядів на немовля Ісуса» О. Мессіана, твори В. Сильвестрова, Є. Станковича, А. Шнітке, В. Бібіка.

Й. Ермін виступав у Росії, Білорусі, Молдові, Азербайджані, Польщі, Німеччині, Франції, Бельгії, Швейцарії, Канаді. Є постійним учасником таких міжнародних фестивалів, як «Контрасти», «Київ Музик Фест», «Прем'єри сезону» (Україна); «Варшавська осінь», «Варшавські музичні зустрічі», Дні музики краківських композиторів, «Музика в Старому Кракові», Дні української культури (Польща); «Московська осінь», «Еолові струни» (Росія); Фестиваль Бріттена і Шостаковича, Menhir Festival (Швейцарія); «Схід-Захід» (Німеччина).

Концертував у таких престижних залах, як Львівська обласна філармонія та Національна філармонія України; Краківська, Люблінська, Вроцлавська, Варшавська філармонії (Польща); Кельнська, Кільська філармонії, Концертний зал Staatstheater у Котбусі (Німеччина); St. Laurens Hall, Chapee d'istorik du bons pastier (Канада).

Виступав із такими відомими диригентами, як Володимир Сіренко, Микола Дядюра, Айдар Торибаєв, Роман Рєвакович, Тадеуш Войцеховський, Войтек Міхневський, Зігмунт Ріхерд, Мирослав Яцек Блащик, Ян Кренц, Станіслав Скровачевський, Саулус Сондецький, Юрій Симонов.

Й. Ермін співпрацював з такими музикантами, як Альберто Лисий, Орест Шургот, Ольга Пасічник, Валерій Буймістер; музичними колективами Kwartet Śląski, Kwartet Dafo.

Якуб ЯКОВИЧ

ПОЛЬЩА



Скрипка

Виховувався в родині музикантів. Грі на скрипці вчився у свого батька Кшиштофа Яковича, з яким вже багато років грає у скрипковому дуеті. У 2001 році дебютував із симфонічним оркестром Мюнхенської філармонії, з яким під диригуванням Пінкаса Штайнберга виконав Концерт для скрипки з оркестром №1 Кароля Шимановського. Відтоді виступав як соліст з багатьма відомими оркестрами — Sinfonia Varsovia, Національний Оркестр Польського радіо у Катовіцах, Національна філармонія у Варшаві, Чеська філармонія у Празі, Оркестр Святої Цецилії в Римі, Філармонія у Дрездені, Оркестр Романської Швейцарії, Національний Оркестр у Мадриді.

Співпрацював з такими диригентами, як Пінкас Штайнберг, Єжи Семков, Антоні Віт, Єжи Максимюк, Яцек Каспшик, Ян Паскаль Тортельє, Кшиштоф Пендерецький, Агнешка Дучмаль, Вальтер Веллер, Гайнц Вальберг, Кирило Карабиць.

Музикант займається також камерною музикою — з піаністом Бартошом Беднарчиком записав ряд дисків для Польського радіо, видавництва Subito Records та CD Accord. З 2006 року — член струнного квартету Zehetmair Quartett, одного з нечисленних ансамблів, який практикує виконавську традицію дев'ятнадцятого століття. З цим квартетом виступав, зокрема, у Берлінській філармонії, Wigmore Hall у Лондоні, Santory Hall у Токіо, Konzerthaus у Відні. Запис платівки у виконанні квартету Zehetmair Quartett зі Струнним квартетом №5 Бартока та Струнним квартетом №4 Гінеміта отримав нагороду Diapason d'Or.

Виступав з багатьма знаменитими музикантами такими, як Гайнц Голігер, Даніель Муллер-Шотт, Пауль Гульда, Мішель Летьє, Гакан Розенгрєн, Рут Кіліюс, Урсула Шмит, Анджей Бауер, Ян Кшиштоф Броя та іншими.

Якуб Якович — лауреат премії «Паспорт «Політики» (2003) та нагороди «Орфей» Фестивалю «Варшавська Осінь» (2007).

З 2004 року викладає у Музичному університеті ім. Ф. Шопена у Варшаві.

Дмитро ТКАЧЕНКО

УКРАЇНА



Скрипка

Народився у Києві. Почав грати на скрипці й фортепіано в шестирічному віці. Навчався в Київській спеціальній музичній школі ім. Лисенка і Національній музичній академії України (НМАУ) у класі Богодара Которовича та Ярослави Рівняк.

Скрипаль активно гастролює в Україні, у більшості країн Європи, в Азії та обох Америках. Його виступи транслювалися Українським радіо та ТБ, Російськими каналами ОРТ та Культура, Данським радіо, Бі-Бі-Сі Радіо 3 (Велика Британія), Польським радіо та ТБ тощо. Музикант виступав у найпрестижніших концертних залах світу.

В Україні Дмитро регулярно виступає з Національним симфонічним оркестром України та Симфонічним оркестром Національної філармонії, філармонійними оркестрами у Львові, Дніпропетровську, Одесі, Харкові, Донецьку, Чернігові, з Кримським симфонічним оркестром.

У репертуарі Дмитра Ткаченка — практично всі основні скрипкові концерти, від «Пір року» Вівальді до Шенберга, численні сонати та менші твори для скрипки з фортепіано, програмні цикли (зокрема «24 капризи» Паганіні, усі сонати Бетховена, усі концерти Моцарта), яскраві прем'єри творів сучасних композиторів, зокрема «Другий Концерт» Євгена Станковича.

Одночасно з активною концертною діяльністю Дмитро Ткаченко віднедавна викладає у Національній музичній академії України, регулярно запрошується до журі міжнародних конкурсів, дає майстер-класи на музичних фестивалях, а також є співзасновником та художнім керівником Міжнародного музичного конкурсу ім. Бріттена у Лондоні.

Павло БОЙКО

УКРАЇНА



Кларнет

Народився у Києві.

Грі на кларнеті почав навчатися з десяти років, в музичній школі №35. Через рік вступив до Київської середньої спеціальної школи ім. М. В. Лисенка (клас професора, заслуженого артиста України Юрія Василевича), яку закінчив 2011 року.

Сьогодні Павло Бойко — студент 2-го курсу Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського, у класі того ж викладача.

У дванадцятирічному віці почав виступати у Національній філармонії України, на концертах класу педагога та інших концертах.

Павло — лауреат міжнародних конкурсів:

«Сурми Буковини» (Чернівці, 2004, IV премія); «Мистецтво XXI сторіччя» (Ворзель, 2004, III премія; 2005, II премія; номінація «Ансамбль», 2004/2005, I премія); Міжнародного конкурсу виконавців на дерев'яних духових інструментах ім. Д. Біди (Львів, 2006, II премія); Всеукраїнського конкурсу молодих виконавців ім. В. Старченка (Рівне, 2008, II премія); «Сельмер-Париж в Україні» (Львів, 2008, II премія); Інтернаціонального конкурсу (Київ, 2011, I премія). Учасник міжнародного оркестру CEI Youth orchestra (2010, Assisi|Milano, Італія).

Працював у Національному заслуженому академічному ансамблі танцю України ім. П. Вірського як музикант оркестру.

АКАДЕМІЧНИЙ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР ЛЬВІВСЬКОЇ ФІЛАРМОНІЇ



Досвідчений творчий колектив, який береже кращі професійні традиції європейської виконавської майстерності та успішно представляє столітній бренд Львівської філармонії в усьому світі, демонструючи високий рівень естетичного смаку та професіоналізму.

Історія оркестру у Львові налічує понад два століття і пов'язана з такими іменами, як Франц Ксавер Моцарт, Юзеф Ельснер, Йоганн Медеріч Галлюс, Кароль Ліпінський, Йозеф Башни, Кароль Мікулі, Мечислав та Адам Солтиси, Людвік Челянський.

Диригентами й засновниками оркестру були народний артист України Микола Колесса та заслужений артист України Ісаак Паїн. Згодом оркестром диригували Дем'ян Пелехатий, Юрій Луців, Іван Юзюк, Ярема Колесса.

Авторські вечори з оркестром проводили Сергій Прокоф'єв, Дмитро Шостакович, Арам Хачатурян, Дмитро Кабалевський, Альфред Шнітке, Василь Барвінський, Борис Лятошинський, Григорій Майборода, Мирослав Скорик.

Незабутньою для оркестру була співпраця з кращими українськими та зарубіжними диригентами, серед яких С. Турчак, К. Кондрашин, Ф. Мансуров, Л. Брагінський, Е. де Морі, Е. Лі, Б. д'Астолі.

У 2006 році Симфонічному оркестру Львівської філармонії було присвоєно звання «академічного».

Головний диригент і художній керівник оркестру — вихованець Романа Кофмана Айдар Торибаєв, концертмейстер — заслужена артистка України Лілія Гратилю, соліст-концертмейстер — Олександр Божик.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ОДЕСЬКИЙ ФІЛАРМОНІЙНИЙ ОРКЕСТР



Колектив було засновано 1937 року як симфонічний оркестр Одеської філармонії. З оркестром працювали такі видатні диригенти та солісти, як Натан Рахлін, Юрій Темірканов, Курт Зандерлінг, Давид Ойстрах, Еміль Гігельс, Євген Кісін, Арвід та Маріс Янсонси.

З 1991 року оркестр очолює Хобарт Ерл. Одеський оркестр — єдиний творчий колектив за межами Києва, що за часи незалежності України двічі підвищив свій статус: спочатку став державним (1993), а потім — національним (2002).

Під орудою Хобарта Ерла оркестр став першим симфонічним оркестром з України, що перетнув Атлантику та екватор; виступав у кращих концертних залах 15 країн світу. Серед них: Карнегі-Холл (Нью-Йорк); Кеннеді-Центр (Вашингтон); Музикферайн (Відень); Барбікен-Холл (Лондон); Академія ім. Ф. Ліста (Будапешт); Кельнська філармонія; Велика зала Московської консерваторії; Велика зала Санкт-Петербурзької філармонії; Зала Генеральної асамблеї ООН та інші. Регулярними стали також поїздки до Києва та містами України.

З британською фірмою ASV записано серію визнаних у всьому світі компакт-дисків з творами українських композиторів. Перший випуск — у 1995 році. Запис V Симфонії Чайковського, зроблений Австрійським радіо у Віденському Музикферайні в березні 2001 року, отримав Гран-прі в номінації «Кращий класичний альбом» в Just Plain Folks 2002 Music Awards у Голлівуді.

Сьогодні у складі оркестру близько 100 інструменталістів, серед яких заслужені артисти України і лауреати міжнародних конкурсів.

АКАДЕМІЧНИЙ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР «ФІЛАРМОНІЯ» (Чернігів)



Фото: Віктор Кошман

Оркестр було створено у Чернігові 1999 року. Велику роль у становленні оркестру відіграв підбір солістів світового рівня: піаніст і музичний діяч Микола Сук; скрипаль Олексій Горохов; лауреат державної премії ім. Т. Г. Шевченка Анатолій Баженов; солісти Національної опери України Світлана Добронравова та Олександр Востряков; російський піаніст Вадим Руденко тощо.

У 2002 та 2003 роках симфонічний оркестр «Філармонія» був фестивальним оркестром Міжнародного фестивалю «Хістрія» (Хорватія), який проходить під патронатом Президента Хорватії.

Протягом семи років оркестр бере участь у програмі Миколи Сука «Маловідомі твори та композитори», повертає в Україну твори та імена забутих композиторів, таких, як: Г. Гетц, Ф. Райніке, В. д'Енді, В. Плейеля та інших.

Протягом останніх семи років концерти оркестру в Колонному залі Національної філармонії України відбуваються 4–7 разів на сезон. Окрім українських музикантів, з оркестром співпрацюють диригенти та співаки зі Словенії, Японії, США, Хорватії, Південної Кореї, Росії, Німеччини, Франції, Великої Британії та Мексики.

Оркестр «Філармонія» приділяє постійну увагу пропаганді української класичної музики, виконуючи твори М. Лисенка, С. Борткевича, Д. Клебанова, М. Скорика, І. Карабиця, Є. Станковича та багатьох інших. Художній керівник і головний диригент оркестру — заслужений діяч мистецтв України Микола Васильович Сукач.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЗАСЛУЖЕНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР УКРАЇНИ (Київ)



Цей добре знаний у Європі та світі колектив був заснований 25 листопада 1918 року Постановою Ради Міністрів Української держави, затвердженою Указом Гетьмана Павла Скоропадського. Першим диригентом оркестру був Олександр Горілий. З 1937 року впродовж 25 років колективом керував Натан Рахлін. Згодом головними диригентами оркестру були знамениті музиканти Стефан Турчак, Володимир Кожухар, Федір Глущенко, Ігор Блажков, Теодор Кучар. З оркестром також працювали такі видатні диригенти, як Євген Мравінський, Кирило Кондрашин, Євген Светланов, Костянтин Сімеонов, Геннадій Рождественський, Леопольд Стоковський, Ігор Маркевич, Курт Зандерлінг, а також солісти: Давид Ойстрах, Святослав Ріхтер, Еміль Гігельс, Мстислав Ростропович, Леонід Коган, Артур Рубінштейн, Ісаак Стерн, Ієгуді Менухін, Монсеррат Кабальє, Хосе Каррерас, Гідон Кремер, Олег Криса та багато інших. Впродовж років Незалежності колектив з величезним успіхом гастролював у Австралії, Австрії, Бельгії, Білорусі, Великобританії, Гонконгу, Данії, Іспанії, Італії, Казахстані, Китаї, Кореї, Лівані, Нідерландах, Німеччині, Об'єднаних Арабських Еміратах, Польщі, Португалії, Словаччині, Туреччині, Франції, Чехії, Швейцарії та Японії. Починаючи з 1993 року оркестр записав понад 100 компакт-дисків з українським та світовим репертуаром. Диски із записами «Реквієму для Лариси» Валентина Сильвестрова та Концерту для скрипки з оркестром Ернеста Блоха стали номінантами Grammy у 2004 та 2009 роках. Художній керівник і головний диригент оркестру — Володимир Сіренко, генеральний директор — Олександр Горностай.

АКАДЕМІЧНИЙ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР ІМЕНІ С. С. ПРОКОФ'ЄВА (Донецьк)



Оркестр було засновано 1933 року Народним артистом СРСР Натаном Рахліним, який став його першим головним диригентом. У складі оркестру — 85 виконавців, серед них — заслужені артисти України, лауреати Міжнародних і Всеукраїнських конкурсів. Головний диригент оркестру — заслужений діяч мистецтв України Олександр Долінський. За роки діяльності з оркестром виступало багато знаних диригентів та виконавців, серед яких: К. Сімеонов, Д. Китаєнко, Ю. Темірканов, І. Гамкало, Я. Зак, Я. Флієр, Д. Ойстрах, Л. Коган, Л. Оборін, Т. Хренніков, Б. Которович та інші. Колектив з успіхом гастролював містами України, Росії, Білорусі, Вірменії, Голландії, Італії, Іспанії, Франції, Кореї. У репертуарі оркестру — шедеври світової та вітчизняної симфонічної класики, музика сучасних композиторів. Оркестр є першим виконавцем багатьох творів українських композиторів. У 1991 році колектив був удостоєний звання лауреата премії імені Сергія Прокоф'єва за постійне пропагування творчості композитора та участь у фестивалях музичного мистецтва «Прокоф'євська весна», а з 1997 року носить ім'я видатного композитора. Симфонічний оркестр імені С. С. Прокоф'єва — володар премії «Золота Фортуна» в Україні (1999).

АКАДЕМІЧНИЙ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ФІЛАРМОНІЇ



Симфонічний оркестр було засновано 1939 року. У різні часи оркестр очолювали диригенти: С. Фельдман, М. Лубенець, Г. Проваторов, С. Дудкін, М. Корсавін, Г. Карапетян, В. Блінов, Ю. Сердюк, О. Сурженко, С. Іньков. За диригентським пультом оркестру стояли відомі композитори: Рейнольд Глієр, Ісаак Дунаєвський, Арам Хачатурян, Отар Тактакішвілі, Тихон Хренніков. Головний диригент та художній керівник симфонічного оркестру — заслужений діяч мистецтв України, дипломант міжнародного конкурсу ім. С. Прокоф'єва Наталія Пономарчук. Палітра концертів симфонічного оркестру охоплює класичний оркестровий репертуар. На сцені філармонії блискуче прозвучали твори В. А. Моцарта на честь 250-річчя від дня народження композитора, твори Л. Бетховена, П. Чайковського, С. Рахманінова, Є. Станковича, Д. Бортнянського, С. Прокоф'єва, І. Дунаєвського, Г. Свиридова, А. Хачатуряна, А. П'яцолли, Ал ди Меоли, Д. Шостаковича, Й. Гайдна, М. де Фалья. З симфонічним оркестром виступили видатні музиканти: заслужений артист України Юрій Кот, піаністка Вікторія Крусталь, диригент Андрій Гой; народний артист України, професор Національної академії музики ім. П. І. Чайковського диригент Аллін Власенко, піаніст Олексій Набіулін. Вагома робота велась колективом оркестру для дітей та юнацтва Дніпропетровська. Оркестр активно співпрацює із відомими європейськими виконавцями та диригентами.

СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР ЗАКАРПАТСЬКОЇ ФІЛАРМОНІЇ (Ужгород)



Симфонічний оркестр Закарпатської обласної філармонії — наймолодший колектив, який був створений при Закарпатській обласній філармонії в грудні 2005 року. З моменту заснування і до квітня 2010 року оркестр працював під керівництвом двох диригентів — Вікторії Цанько (Свалявчик) та Олени Короленко. За час свого існування колектив успішно здійснив спільні проекти з провідними сучасними виконавцями, серед них: Едуард Едельчук (Фінляндія), Остап Шутко (Україна), Тошікі Усуї (Японія), фортепіанне тріо «Квінтільян» (О. Чіпак, Мо'ї, Герд фон Бюлов) та фортепіанний дует у складі Ольги Чіпак та Олександра Кушніра (Німеччина), Ерік Вернер (США), Капріз Корона (США), Йожеф Ермін (Україна), Віктор Мошшані (Угорщина), Мар'яна та Галина Гаврилки (Україна), Олесь Семчук (Італія), Леонардо Зуніка (Італія), Анті Сіірала (Фінляндія), Влада Васільєва (Мексика), Лідія Футорська (Україна), Геннадій Дем'янчук (Україна), Етелла Чуприк, Фермо Рошиньо (Італія) та інші. За короткий час свого існування колектив уже встиг стати учасником кількох фестивалів: «Музичне сузір'я Закарпаття», другий Фестиваль музики Є. Станковича, Міжнародний мистецький конкурс-фестиваль «Гран-прі Карпатського регіону», «Музика без кордонів» а також вразити своєю майстерністю глядачів Львова, Івано-Франківська, Бреста. У різні роки оркестром диригували: Анатолій Затін (Мексика), Курт Шмідт (Австрія), Віктор Плоскіна (Україна), Юрій Бервецький (Україна), Марк Волох (Ізраїль), Мелані Местре (Іспанія), Еціо Монті (Італія), Роман Ревакович (Польща), Богдан Дашак (Україна).

АКАДЕМІЧНИЙ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ФІЛАРМОНІЇ



В листопаді 1992 року в Чернівцях пройшов перший концерт симфонічного оркестру, біля витоків якого були заслужений діяч мистецтв України Віктор Костриж та голова Чернівецької міської ради Віктор Павлюк. Диригент симфонічного оркестру — випусник Львівської державної музичної академії ім. М. Лисенка Тарас Курило. Колектив гастролював як в Україні, так і за її межами (Італія, Румунія, Хорватія, Голландія), брав участь у міжнародних музичних фестивалях: «Музичні прем'єри сезону 2001», «Київ Музик Фест 2007», Дні Швейцарсько-Української культури «Камертон» (2000), Міжнародний музичний фестиваль ім. П. І. Чайковського (Вінниця, 2004), Міжнародний музичний фестиваль ім. І. Стравінського (Луцьк, 2006).

За невеликий період свого творчого життя оркестр виконав усі симфонії Л. Бетховена, Ф. Шуберта, Р. Шумана, Й. Брамса, П. Чайковського, С. Рахманінова.

Також у репертуарі оркестру твори: О. Респігі «Пінії Риму», К. Дебюссі «Море», Г. Берліоза «Фантастична симфонія», М. Мусорського «Картинки з виставки» в інструментовці М. Равеля, Б. Бартока «Концерт для оркестру», С. Рахманінова «Симфонічні танці», І. Стравінського «Жар-птиця», «Пульчінелла», Л. Яначека «Тарас Бульба», П. Дюка «Учень чаклуна», Е. Елгара «Енігма-варіації», Ф. Ліста «Мазепа», М. Римського-Корсакова «Шехерезада».

Оркестр активно пропагує українську симфонічну музику та твори композиторів української діаспори, співпрацює з Національною Заслуженою капелою України «Думка» та Державною чоловічою капелою ім. Л. Ревуцького, Швейцарським камерним хором при оркестрі Тонгалле.

АКАДЕМІЧНИЙ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ФІЛАРМОНІЇ



Один з молодих музичних колективів України, який було створено у 2001 році. До його складу увійшли досвідчені музиканти та обдарована молодь — випускники вищих мистецьких навчальних закладів. Репертуарна політика оркестру являє собою величезне нашарування жанрів, стилів, напрямків і течій.

Оркестр співпрацював з диригентами: Стефано Раньєрі (Італія), Ернст Вюрдінгер (Австрія), Микола Дядюра, Володимир Сіренко (Україна), Вінстон Вогель (США), Еціо Монті (Італія), Кун Кім, Бьон Ук (Корея), Йоль Гамзоу (Великобританія); з піаністами: Юрій Кот, Етелла Чуприк, Лариса Нікольська, Йожеф Ерміль, Оксана Рапіта (Україна), Джеймс Редферн (Великобританія), Фермо Рошіньо (Італія); скрипачами: Андрій Белов (Німеччина), Бін Хуан (Китай), Ольга Рівняк, Тарас Яропуд, Сергій Шот, Богдана Півненко, Мирослава Каторович (Україна); українськими співаками: Валентина Степова, Володимир Гришко, Ірина Даць, Марія Ясіновська та з іншими виконавцями. Завдяки підтримці Міністерства культури і туризму України колектив гастролював містами Західної України, двічі звітував у залі Національної філармонії України та Палаці культури «Україна», виступав у Польщі, Італії та Південній Кореї.

З часу створення симфонічного оркестру його художнім керівником і головним диригентом виступає Сергій Леонов, випускник Київської музичної академії ім. П. І. Чайковського, заслужений діяч мистецтв України. Диригент колективу — Сергій Рабійчук, випускник Московської консерваторії ім. П. І. Чайковського.

АКАДЕМІЧНИЙ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР ХАРКІВСЬКОЇ ФІЛАРМОНІЇ



У симфонічних концертах оркестру звучить вітчизняна і західноєвропейська музика, твори сучасних композиторів. Симфонічний оркестр Харківської філармонії постійно бере участь у міжнародних форумах класичної музики — фестивалях «Київ Музик Фест», «Харківські асамблеї», «Музика — наш спільний дім», «Сергій Рахманінов та українська культура», Міжнародному конкурсі юних піаністів В. Крайнева, Міжнародному конкурсі юних піаністів у Кітцингені (Німеччина), Міжнародному конкурсі диригентів «Вахтанг Жорданія — третє тисячоліття». Сьогодні у симфонічному оркестрі Харківської філармонії близько ста високопрофесійних музикантів. У 2009–2010 роках колектив брав участь у мистецьких акціях і творчих проектах: вперше в історії Харкова оркестр виступив у метро (концерт зібрав близько 5 тис. глядачів). Однією з головних подій 2010 року для колективу стала зустріч та співпраця з видатним польським композитором Кшиштофом Пендерецьким. На концерті, присвяченому 85-й річниці відкриття у Харкові довоєнного Генконсульства Польщі та 15-річчю відкриття сучасного польського представництва, оркестр виконав декілька творів Кшиштофа Пендерецького. Одним з творів диригував сам композитор. Записи колективу зберігаються у фондах Національного радіо, сюжети про нього транслюються по радіо і телебаченню, рецензії на його виступи публікуються у регіональній та всеукраїнській пресі. Художній керівник і головний диригент колективу — заслужений діяч мистецтв України, лауреат Міжнародного конкурсу диригентів Вахтанга Жорданія Юрій Янко.

Упорядник: Олена Бабій Дизайн: Світлана Кошкіна



**ФОНД
"PRO MUSICA VIVA"**
Варшава, Польща
www.pmv.org.pl



**ФЕСТИВАЛЬ
СУЧАСНОЇ МУЗИКИ
"DONBAS
MODERN MUSIC ART"**
Донецьк
dmma.dn.ua



**ПОЛЬСЬКИЙ
ІНСТИТУТ У КИЄВІ**
Київ
вул. Б. Хмельницького,
29/2, оф. 17
(+38 044) 288 03 04, 278 16 01
polinst.kiev.ua



**ФЕСТИВАЛЬ
СУЧАСНОЇ МУЗИКИ
«КОНТРАСТИ»**
Львів



**Львівська
ОБЛАСНА ФІЛАРМОНІЯ**
Львів
вул. Чайковського, 7
(+38 032) 235 81 36
philharmonia.lviv.ua



**Донецька
ОБЛАСНА ФІЛАРМОНІЯ**
Донецьк
вул. Постишева, 117
(+38 062) 338 00 18,
305 26 81, 304 72 58
filarmonia.dn.ua



**ОДЕСЬКА
ОБЛАСНА ФІЛАРМОНІЯ**
Одеса
вул. Буніна, 15
(на розі з вул. Пушкінською)
(+38 048) 725 59 03, 725 15 38
filarmonia.odessa.ua



**ДНІПРОПЕТРОВСЬКА
ОБЛАСНА ФІЛАРМОНІЯ**
Дніпропетровськ
вул. Леніна, 6
(+38 056) 372 96 40, 778 15 14
dnepr-philharmonic.com



**ЧЕРНІГІВСЬКИЙ
ОБЛАСНИЙ
ФІЛАРМОНІЙНИЙ
ЦЕНТР ФЕСТИВАЛІВ
ТА КОНЦЕРТНИХ
ПРОГРАМ**
Чернігів
проспект Миру, 15
(+38 0462) 675 893
nota.net.ua



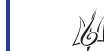
**ЗАКАРПАТСЬКА
ОБЛАСНА ФІЛАРМОНІЯ**
Ужгород
пл. Театральна, 10
(+38 0312) 63 05 44, 61 33 22
philharmonia.uz.ua



**НАЦІОНАЛЬНА
ФІЛАРМОНІЯ
УКРАЇНИ**
Київ
Володимирський
узвіз, 2
(+38 044) 278 16 97
philharmonia.com.ua



**ЧЕРНІВЕЦЬКА
ОБЛАСНА ФІЛАРМОНІЯ**
Чернівці, пл. Філармонії, 10
(+38 0372) 52 43 38
filarmoniya.cv.ua



**НАЦІОНАЛЬНИЙ
ЗАСЛУЖЕНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
СИМФОНІЧНИЙ
ОРКЕСТР
УКРАЇНИ**
(+38 044) 279 6842
nsou.com.ua



**ХМЕЛЬНИЦЬКА
ОБЛАСНА ФІЛАРМОНІЯ**
Хмельницький
вул. Гагаріна, 7
(+38 0382) 79 42 73
obfilarmonia.com



**ХАРКІВСЬКА
ОБЛАСНА ФІЛАРМОНІЯ**
Харків, вул. Римарська, 21
(+38 057) 705 08 54
filarmonia.kharkov.ua

ПРОЕКТ ДОФІНАНСОВАНО
З КОШТІВ МІНІСТРА КУЛЬТУРИ
І НАЦІОНАЛЬНОЇ СПАДЩИНИ РП,
У РАМКАХ ПРОГРАМИ
«ЛЮТОСЛАВСЬКИЙ 2013 —
ПРОМЕСА», РЕАЛІЗОВАНОЇ
ІНСТИТУТОМ МУЗИКИ І ТАНЦЮ

Ministry of
Culture
and National
Heritage of
the Republic
of Poland.

instytut muzyki i tańca

